

quia nulla resultat contrarietas, nec electione tollitur, cum
 7 cōpetant ad diuersa. † Nec ob. si dicat. q. ob. alia regula,
 videlicet q. sententia lata in petitorio, obstat agere volenti
 in possessorio, q. illud pcedit qñ reus assumit in se onus
 probandi proprietatē, & probat, sed hoc cōiter nō cōtingit
 fm cōm. cursum cārum, vt dicit Bar. & bene in d. §. nihil
 cōmune. Sola enim absolutio facta in petitorio, q. actor
 non probauit, nō obstat agere volenti in possessorio, quia ex
 hoc nō constat de defectu proprietatis, vt nō supra c. pced.
 Secundo potest praticari, quando actor egit petito-
 rio, & reus reconuenit eū in possessorio deducendo spolia-
 tionem per viam agendi. Tunc enim nihil ob. iudicia hęc
 accumulari, & hoc super diuersis rebus, vt probatur in c.
 cum dilectus, supra de ord. cog. quid autē si fiat reconue-
 tio super eadē re super possessorio, dic vt leg. & nō in c. ex
 a conuestione, a de restit. spoliat. & dixi aliquid in c. fi. de
 ord. cog. Tertio pōt praticari, q. actor egit possessorio, &
 reus reconuenit eū super proprietate, & actor nihil ex-
 cepit, vt nō in d. c. fi. de ord. cog. Secūdo principaliter pōt
 praticari in petitorio & possessorio adipiscendā. Nā ab
 eadem parte & diuersis possunt simul intentari, si non est
 conclusum in causa, vt in d. c. pastoralis, supra eod. Tertio
 principaliter pōt praticari in petitorio & possessorio retinē-
 da, & hoc multipliciter. Et primo ab eadem parte, si
 agitur super iuribus incorporalibus, in illis etiā possessori
 est prodita actio, vt l. sed & si. si. si. fer. vend. c. examinata, de
 iud. & in c. cum ecclesia, supra eo. Item secundo in corpo-
 ralibus, quando intentatur ab eodē respectu diuersarum
 specierum possessionis, ita vt euitetur contrarietas, quod
 qualiter intelligatur, dixi inc. pced. Tertio, quando hoc
 intentatur a diuersis, vt quia vnus agit possessorio retinē-
 da, dicēs reum turbare cū in possessione sua, & reus reco-
 uenit eū petitorio, vel ecōtra, vt in c. audita, de restit. spol.
 Et si vis videre magis specificē hanc materiā, vide Bar. in
 d. §. nihil cōmune. Et limita omnia prædicta secundum cū
 in d. §. nihil, q. vbiq; possessoriū, quod proponitur, ha-
 beret causam domini, non concurrat cū petitorio, obstan-
 te illa regula, quia absolutoria lata in vna, parit exceptio-
 nē rei iudicatę in alia, & de interdictis habētibus causam
 domini, vide in l. 2. §. quādam, ff. de interd. & aliquid dixi
 b supra in c. proxi. An autē, b vbi ista duo iudicia non pnt
 simul accumulari obstant aliqua ex prædictis regulis, va-
 c leat iudiciū, si accumulatur, & nō excipitur, vide plenē
 c & copiose p Bar. in d. §. nihil cōe, hic nō inferui, q. ef-
 8 set legere leges. † Nūc venio ad alia exēpla gl. q. hic tīgū-
 tur p Doct. sup. tex. Et primo quero, hic dī prīus esse pro-
 d nunciandū super possessorio, q. dī peruertitur hic ordo, d
 & pronunciat prius super proprietate, nūquid id iudi-
 cū vitiet? & vide p Spec. eod. tit. §. r. ver. q. dī primo, vbi
 primo arguit sententiā non valere ex defectu ordinis iu-
 diciarii, vt l. prolatam, C. de sentē. & 2. q. 6. c. ei qui, §. diffi-
 nitua, & hoc tenēt quidā, vt ipse refert, qui ēt dicit alios
 tenere oppositū, q. nō est peruersio ordinis, sed actiōnū.
 Et licet Spec. non firmet, vñ tñ magis huic opinioni inhæ-
 rere, quam expresse sequitur glo. 2. q. 1. in sum. & sequun-
 9 tur etiā Calder. & Do. Ant. † Et vt velle Bar. per theoricā
 suā in l. prolatam. vbi dī, q. si peruertitur ordo causę ad
 aliā cām, valet, pcessus, si nō appelletur, vt in l. 1. C. de ap-
 pel. secus si peruertitur ordo causę ad seipsam, & ita loq-
 tur l. prolatam, & 2. q. 6. d. §. diffinitua, vt puta, q. omitti-
 tur lit. cōtest. vel peruertitur. Et in casu huius c. plus putat
 Calder. q. licet peruertatur iste ordo, de quo in tex. in p-
 nunciando, nō tñ p hoc poterit appellari, q. in nullo pars
 lādatur, & hēt locū illud. Multa prohibentur fieri, facta tñ
 tenent, de reg. c. ad apostolicam, qui cler. vel mo. c. rursus.
 Non ob. l. 1. de appellatio. q. aliud est ex toto prætermi-
 ttere id, quod est prætermittendum, & tunc pōt appellari,
 vt ibi, quia iudex omittebat ibi ex toto causam possessio-
 nis, & volebat cognoscere de violentia aliud est ordinem
 istū nō seruare in pronunciando, & quia tunc, cū nulli
 præiudicetur, non poterit appellari, cum appel. fundetur
 super grauamine, de appel. c. vt debitus, quod nō. per hoc
 habemus expeditas duas partes cap. Prima pars consistit
 circa facultatem accumulandi hęc duo iudicia, & de hac
 prima parte satis fuit dictum super hac prima parte glo.
 Secunda pars consistit circa modum pronunciandi, & de
 10 hoc fuit dictum in præced. q. † Nunc restat expedire vlti-
 mam partem de modo & effectu exequendi. Et ideo pri-

mo quero, hic dicitur, q. in modo exequendi proprietatē
 dēt pualere, qualiter dēt hoc intelligi. Vin. vñ velle intel-
 ligere, q. præualebit snia lata sup petitorio * in executione
 finali, q. ēt sup possessione mandabitur snia executioni,
 fm eū, alleg. c. cū ecclesia, supra eod. Ioan. And. hic simplr
 transit recitando, & miror, cū contrariū ita aptē fenserit
 in c. pced. in illa magna distinctione, quā feci post eū, & iō
 capiēdo mentē suā ibi, & Do. Ant. sic distingo. q. aut fer-
 tur snia pro actore tā in petitorio, q. in possessorio, & non
 habet dubium, quia tam super petitorio, q. super possesso-
 rio mādabitur pro eo snia executioni. Et si diceret ad qd
 valet tunc pronunciare super possessorio, cum per sniam
 latam super petitorio consequatur possessionem, vt hic,
 & nō. Insti. de act. post prin. Respō. q. valet propter expen-
 sas, & propter fructus perceptos, & qui percipi potuerunt
 a tempore deiectionis, quos non consequeretur ex vigo-
 re petitorii, vt dixi supra c. proxi. Aut constat pro reo tam
 in petitorio, q. in possessorio, & etiam non habet dubium,
 quia hoc casu nō est fienda aliqua executio circa rem pe-
 titam, sed valet sententia propter expensas. Aut pro vno
 constat in petitorio, & pro alio in possessorio, & habet p-
 prie locum decretalis nostra, quo casu distingo, aut con-
 stat pro actore in possessorio, aut econuerso. Primo casu,
 aut constat pro reo in petitorio, quia actor non probauit,
 non autem, quia reus probauit de iure suo, nec aliter cō-
 stat de iniustitia actoris, & ad hoc non habet locum iste
 tex. quia videtur, q. sententia debet mandari executioni
 super possessorio, & erit talis executio, q. sententia fere-
 tur pro reo in petitorio propter expensas, quia non seq-
 tur, Actor non probauit, ergo non habet ius: cum potue-
 rit contingere ex defectu probationis, & ideo tunc sentē-
 tia super petitorio non præualebit in executione, vt dixi
 post Ioan. And. supra c. 1. quod procedit etiā in beneficia-
 libus fm Calder. hic, & bene, licet D. Ant. limitem, quando
 saltem constat de colore tituli, vt quia possedit sciente &
 patiente superiore, sed de hoc dic, vt dicam plenē in c. in
 literis, infra tit. proxi. Aut constat in petitorio pro reo, q.
 ipse assumpsit onus probandi dominium, & probauit, &
 tunc sentētia pro actore in possessorio erit verbalis, & pe-
 titoriū preferetur in effectu, quicquid dixerit hic Vincen.
 quia cum postea incontinenti teneretur restituere posses-
 sionem virtute sententię latę in petitorio, vt l. p. de pu-
 bli. & quod supra dixi, tunc obstat sibi illa regula, dolo fa-
 cis, & c. & hoc voluit Ioan. And. supra c. proxi. & Spec. in
 eod. tit. §. 1. versic. quod si pro vno, & Domi. Anto. & Cal-
 der. hic, & videtur probari in c. 1. de restitutio. spoliat. sed
 sententia super possessorio valebit actori quo ad expen-
 sas & fructus, de quo tamen dic, vt dixi in c. cum eccle-
 sia, & cap. pastoralis, supra eodem. Adde tertium mem-
 brum, aut constat in petitorio pro reo, quia apparuit de
 defectu iuris ipsius actoris, non tamen constitit reum ha-
 bere ius, & tunc distingo, prout in simili dixi supra cap.
 proxi. q. in beneficialibus non est sententia in possessorio
 executioni mandanda, argumen. eorum, quā nō. Innocē.
 in c. constitutus, de fil. presbyt. facit c. ad decimas, de resti-
 spol. lib. 6. In aliis vero sic, quia iustē possidet, donec ap-
 paruerit verus dominus, vt l. fi. C. de rei vendic. Nam quo
 ad istum liberat ædes habet, vt l. rei corpus, §. competit,
 ff. si fer. vend. Aut econtra, si fertur sententia in petitorio
 pro actore, in possessorio pro reo, & tunc sententia su-
 per petitorio † præualet. Ita loquitur etiam text. & virtute
 illius sententię mandabitur reo, vt restituat possessio-
 nē actori, vt d. l. p. sed valebit sententia in possessorio ipsi
 reo propter expensas, vt dixi in præced. c. & hoc sufficit
 11 de ista quæstione. † Quæro, iste tex. expresse prouidet de
 modo

ADDITIONES.

- a Ex conuestione. Adde Rapha. Cum conf. 39.
 b SEB. S. A. P. An autem. De hac quæstione traditur per Bar. in l. edita, col. ante p. C. de eden. ubi late nō.
 c ZACHAR. Si accumulatur & non excipitur. Adde de hoc per Pau de Cast. conf. 187. incipien u detur dicendum. Bar. & omnes in l. naturaliter, §. nihil commune, in 4. combinatione, cum concord. ibi per D. Alex. signa, de acquir. possessio.
 d SEB. S. A. P. Hic ordo. Vide D. Lanfran. de Oria in rubri. huius tituli, col. p. uer prima conclusio.
 e Super petitorio. Adde quod idem tenet Odof. conf. 274. circa fi.
 f SEB. S. A. P. Super petitorio. Quod executio super petitorio debeatur prius fieri, quam super possessorio, tenet Bal in margarita sua, in uersic. possessio, ad Innocē.